2026. november 1.

Az üllői Keresztelő Szent János Egyházközség Hírlevele

MINDENSZENTEK – FŐÜNNEP

Kereszténységünk nagyjait ünnepeljük és köszöntjük. „Mind hitben hunytak el, de anélkül, hogy az ígéret teljesedését megérték volna; csak messziről látták és üdvözölték, elismerve, hogy vándorok és jövevények a földön... Egy jobb haza után vágyódtak, a mennyei után. Ezért az Isten sem szégyelli, hogy Istenüknek hívják, hiszen hazát készített nekik." (Zsid 11, 13. 16) A jobb hazába nemcsak vágyódtak a szentek, hanem úgy is éltek, hogy Istentől megkapják az örök élet koronáját.

KEZDŐÉNEK

Örvendezzünk mindnyájan az Úrban Mindenszenteket ünnepelve, akiknek ünnepén ujjonganak az angyalok, és magasztalják Isten Fiát.

OLVASMÁNY – *Jel 7, 22–4. 9–14*

Vannak jószándékú emberek, akik nem szolgálnak a sátánnak, akik homlokukon őrzik Krisztus jelét, és bűneikbe, gyarlóságaikba soha nem nyugszanak bele, mindig igyekszenek tisztára mosni a lelküket a Bárány vérében.

SZENTLECKE – *1 Jn 3, 1–3*

Az életszentségre törekvő ember mindig idegennek tűnik a világ szemében. Valójában nem idegen. A zsoltárral mondhatjuk: „Mi pedig a te néped és nyájad juhai" (Zsolt 79, 13) vagyunk. Örök távlatokat tárt ki előttünk az Isten!

ALLELUJA – *Mt 11, 28*

„Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik fáradoztok és viselitek az élet terhét! * Én felüdítelek titeket", mondja a mi Urunk.

EVANGÉLIUM – *Mt 5, 1–2a*

A szentek Krisztus gondolatai szerint törekedtek az életszentségre. Az emberek szemében furcsa az anyagiasságtól és a gazdagságtól független ember, a szelíd, a megbocsátó, a türelmes, a tiszta ember, mégis itt a boldogság titka!

EGY GONDOLAT

Isten az embereket közösségi természetük szerint vezeti az üdvösségre. A még úton levők feltekintenek a már célba érkezettekre, s biztatást merítenek abból, hogy látják mindenféle nemből, korból, állásból, nemzetből a megkoronázottakat Isten országában. Senkit sem akarunk figyelmen kívül hagyni azokból, akik Isten látására jutottak, s ezért szentelünk külön ünnepet Mindenszenteknek, tehát azoknak is, akiknek nevét egyedül csak Isten ismeri. * Az ünnep a 7. századból ered, akkor szentelték fel a hajdani pogány Pantheont Máriának, a vértanúknak és minden szenteknek közös tiszteletére. Mi, a még úton lévők ezen a napon feltekintünk a már célbaérkezettekre, és bíztatást merítünk példájukból.

HALOTTAK NAPJA – NOVEMBER 2.

Tegnap – november 1-jén –, a diadalmas Egyházról emlékezett meg a liturgia, ma a szenvedő Egyházra fordítja a hívek figyelmét. Mindenszentek vecsernyéje után az ünnepi díszt eltávolítják, jámbor komolyság tölti be a templom csarnokait. A halotti zsolozsma vezeti be a megemlékezést, a hívek pedig körmenetekben mennek a sírokhoz, hogy az elhunytakért imádkozzanak. Másnap ünnepélyes gyászmisében mindnyájunk közös édesanyja, az Egyház imádkozik elhunyt gyermekeiért. E nap különös alkalom és ösztönzés legyen számunkra, hogy könyörgésekkel, az irgalmas szeretet cselekedeivel, búcsúkkal kimutassuk halottaink iránt érzett részvétünket. A sírok látogatása emlékeztessen bennünket a földi élet mulandóságára, s irányítsa tekintetünket a mennyei javakra. E két ünnep liturgiájában különös szépséggel jut kifejezésre hitünk a „szentek egységében:", vagyis a küzdő, a szenvedő és a győzedelmes Egyház kegyelmi közösségében.

ÚTRAVALÓ

Pontosan a halál órája fogja nekem megmagyarázni a dolgokat. Ez a pillanat, amely nekem, az ember fiának, felfoghatatlan, nekem, Isten gyermekének, világosság lesz.
Halálomban fogom megérteni az élet miértjét.
Halálom pillanatában, mint az egész világmindenség súlyától összenyomott vagy a szeretet határtalan hőfokától felhevített atom: Isten örökkévalóságába robbanok.
A halál a feltámadás kapuja.
A halál belépés az élet teljességébe.
A halál a legnagyobb titok, amelyről le kell hullania a fátyolnak. *Thomas Merton*

IMÁDSÁG ELHUNYT SZERETTEINKÉRT

Isten, kegyelmek osztogatója, az emberek üdvösségének szeretője, kérem kegyességedet, hogy édesanyám, édesapám, testvérem, rokonom, barátom, jótevőm..., akik e világból eltávoztak, a Boldogságos Szűz Máriának és minden szentednek közbenjárására az örök boldogság osztályrészét elnyerhessék. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Ámen.

NOVEMBER 1-én, Mindenszentek ünnepén 13.30 órától van lehetőség a temetőben sírszentelésre, 14 órától litánia

NOVEMBER 2-án, hétfőn, Halottak napján 17.30 órakor lesz a szentmise.

NOVEMBER 7-ÉN, SZOMBATON, reggel 9 órától kertrendezés a templomkertben és a plébánia kertben, várjuk a segítőket!

ADOMÁNYAIKAT köszönettel fogadjuk
az Üllői Katolikus Egyházközség számlájára.
Számlaszámunk: OTP 11784009-22238928

November 1. - Mindenszentek

Jel 7,2-4.9-14; 1Jn 3,1-3; Mt 5,1-12a

„Ezután nagy sereget láttam, amelyet senki sem volt képes megszámlálni, minden nemzetből, néptörzsből, népből és nyelvből a trón előtt és a Bárány előtt állni, hosszú fehér ruhába öltözve, kezükben pálmaággal…”

Ha egyik vagy másik szent sugárzó életpéldája világítótoronyként mutatja az utat, amerre haladnunk kell, akkor a mai napon az egész túlpartot fényárban úszva láthatjuk: óriás fároszok és csöppnyi mécsesek ragyogó világossága jelzi a biztos révpartot, amely felé a zarándok Egyház hajója tart. Ha egyik vagy másik szent példája felkelti bennünk a vágyat az életszentség után, akkor ma a szentek közösségének kegyelmi tömegvonzásának hatására szinte elszakadunk a földtől, és néhány pillanatra a patmoszi látnokkal együtt az örök mennyei hazában találjuk magunkat, a fehér ruhások megszámlálhatatlan seregétől körülvéve. Közéjük tartozunk mi is, hiszen Isten gyermekeként meg vagyunk jelölve a keresztség és a bérmálás eltörölhetetlen jelével, s ruhánkat fehérre mosta a Bárány vére.

A kérdés csak az, hogy meg akarjuk-e őrizni ezt a hófehér ruhát. Az életszentség ugyanis nem emberi tökéletességet, hibanélküliséget jelent, hanem azt, hogy egész egzisztenciánkkal felvállaljuk Istenhez tartozásunkat, és közreműködünk annak egyre teljesebb kibontakozásában – minden gyarlóságunk, hibánk és bűnünk ellenére. Az úti cél adva van, a nyolc boldogságban térképet is kaptunk, s ha a világítótornyok fényét követjük, viharba kerülhetünk ugyan, de az irányt nem vétjük el: biztosan nem futunk zátonyra, s nem szenvedünk örök hajótörést. S ami a túlparton, az örök kikötőben vár ránk, az felülmúlja minden várakozásunkat és képzeletünket, hiszen „most Isten fiai vagyunk, de még nem lett nyilvánvaló, hogy mik leszünk”.

Mindenszentek Dicsősége, Urunk, Jézus Krisztus! A kövek és a fák, a csigák és a madarak mind szentek, mert mindenestül Istenhez tartoznak, és tökéletesen betöltik hivatásukat. Mégsem ünnepeljük őket, mert a szentséghez nincs szükségük sem elhatározásra, sem erőfeszítésre, sem állhatatosságra, ezért aztán győzelmet sem arathatnak. Nekünk azonban azt a szédítően fönséges és félelmetes hivatást adta mennyei Atyád, hogy minden körülmények között szabadon válasszuk őt. A mai ünnepen add, kérünk, kegyelmedet, hogy szentjeid példájára és közbenjárására ne akarjunk mást, csak Téged magadat, aki számunkra az Út, az Igazság és az Élet vagy, s kitartsunk Melletted mindvégig, ahogy Te kitartasz mellettünk a világ végezetéig, s még azon is túl, örökkön örökké. (fr. Barsi Balázs ofm)

► SZÓ SZERINTI ÜZENET

A hegyi beszéd a Máté-evangéliumban Jézus első nagy nyilvános beszéde (Mt 5-7). Egy ünnepélyes, rövid bevezető után, amely Jézust mint hatalommal tanító Mestert ábrázolja (Mt 5,1-2), az evangélista a boldogság-mondásokat írja le (Mt 5,3-12). A hegyi beszéd első sorairól van szó, ami éppen ezért külön hangsúlyt kap. Máté célja, hogy az Úr tanítására, annak sajátos dimenzióira ráhangolja olvasóit, illetve bemutassa azokat a vonásokat, amelyeknek Jézus követőit általában jellemezniük kell.

Gyökössy Endre: Boldogmondások margójára

Boldogok, akik tudják, miért élnek, mert akkor azt is megtudják hogyan éljenek.
Boldogok, akik összhangban vannak önmagukkal, mert nem kell szüntelenül azt tenniük, amit mindenki tesz.
Boldogok, akik csodálkoznak ott is, ahol mások közömbösek, mert örömteli lesz az életük.
Boldogok, akik tudják, hogy másoknak is lehet igazuk, mert békesség lesz körülöttük.
Boldogok, akik nevetni tudnak önmagukon, mert nem lesz vége a szórakozásuknak.
Boldogok, akik meg tudják különböztetni a hegyet a vakondtúrástól, mert sok zavartól kímélik meg magukat.
Boldogok, akik észreveszik a diófában a bölcsőt, az asztalt és a koporsót, mert nem csak néznek, hanem látnak is.
Boldogok, aki lenni is tudnak, nem csak tenni, mert megcsendül a csöndjük és titkok tudóivá válnak. Leborulók és nem kiborulók többé.
Boldogok, akik mentség keresése nélkül tudnak pihenni és aludni, mert mosolyogva ébrednek fel és indulnak útjukra.
Boldogok, akik tudnak elhallgatni és meghallgatni, mert sok barátot kapnak ajándékba, és nem lesznek magányosak.
Boldogok, akik figyelnek mások hívására, anélkül, hogy nélkülözhetetlennek hinnék magukat, mert ők az öröm magvetői.
Boldogok, akik komolyan tudják venni a kis dolgokat és békésen a nagy eseményeket, mert messzire jutnak az életben.
Boldogok, akik megbecsülik a mosolyt és elfelejtik a fintort, mert útjuk napfényes lesz.
Boldogok, akik jóindulattal értelmezik mások botlásait, még akkor is, ha naivnak tartják őket, mert ez a szeretet ára.
Boldogok, akik gondolkodnak mielőtt cselekednének és imádkoznak is mielőtt gondolkodnának, mert kevesebb csalódás éri őket.
Boldogok, akik el tudnak hallgatni, ha szavukba vágnak, ha megbántják őket, és szelíden szólnak, mert Jézus nyomában járnak.
Boldogok, akik mindebből meg is tudnak valósítani valamit, mert élhetőbb lesz az életük.